

Fremsat den 10. juni 2026 af Mikkel Bjørn (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Rune Bønnelykke (DF), Mikkel Dencker (DF), Allan Feldt (DF), Jan Herskov (DF), Julie Jacobsen (DF), Christian Kirk (DF), Peter Kofod (DF), Malte Larsen (DF), Morten Messerschmidt (DF), Michael Nedersøe (DF), Søren Boel Olesen (DF), Mette Thiesen (DF), Anders Vistisen (DF) og Nick Zimmermann (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om at forbyde kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af folketingsåret 2025-26, 2. samling, at fremsætte et lovforslag, der forbyder anvendelse af offentligt ejede eller offentligt støttede svømmehaller til aktiviteter, hvor kønsadskillelse

udgør et adgangskriterium, eller hvor borgere afskæres fra adgang eller deltagelse på baggrund af køn. Forbuddet skal gælde, uanset om aktiviteten finder sted inden for eller uden for almindelig åbningstid.

Bemærkninger til forslaget

Der findes næppe et mere illustrativt eksempel på den kulturkamp, der i disse år udspiller sig i Danmark, end debatten om kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller (»Københavnere betaler flere hundrede tusind kroner til kønsopdelt svømning: »Det er en skandale««, berlingske.dk, den 27. maj 2026, og »Overhold islamiske regler, eller bliv smidt ud: Forening laver kønsopdelt svømning og arbejder »for Allahs skyld««, berlingske.dk, den 14. maj 2026).

Forslagsstillerne finder imidlertid, at betegnelsen kønsopdelt svømning i mange tilfælde er misvisende. Der er ikke tale om almindelige pige- eller drengehold, som dansk idrætsliv har kendt i generationer. Der er derimod tale om aktiviteter, som bygger på religiøst begrundede forestillinger om, at mænd og kvinder ikke bør opholde sig i samme rum. Det strider mod grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, underminerer demokratiet og udsætter børn og unge for direkte forskelsbehandling på grund af køn.

Forslagsstillerne finder derfor, at betegnelsen shariasvømning i højere grad beskriver den praksis, som forslaget retter sig mod. Det afgørende spørgsmål er ikke, hvem der svømmer. Det afgørende spørgsmål er, hvorfor de skal adskilles.

Forslagsstillerne ønsker at understrege, at dette forslag ikke retter sig mod almindelige pige- og drengehold i foreningslivet. Inden for idrætten findes der af sportslige, pædagogiske og udviklingsmæssige årsager ofte hold opdelt efter alder, niveau eller køn. Sådanne aktiviteter er en naturlig del af dansk foreningskultur.

Shariasvømning er noget ganske andet. Her er formålet ikke at skabe bedre sportslige rammer, men at håndhæve religiøse normer om kønsadskillelse. I praksis betyder det ofte, at kvinder og piger kun må svømme, hvis mænd holdes ude af svømmehallen. Vinduer dækkes til, der afskærms for offentligheden, fædre kan ikke overvære deres døtres aktiviteter, og mandlige medarbejdere, livreddere og håndværkere risikerer at blive afvist fra anlægget, mens aktiviteterne finder sted.

Bag denne praksis ligger et menneskesyn, som forslagsstillerne finder grundlæggende uforeneligt med danske værdier om ligestilling og fællesskab. Det bygger på forestillingen om, at mænd og kvinder skal holdes adskilt, fordi deres blotte tilstedeværelse i samme rum anses for problematisk.

Efter forslagsstillernes opfattelse skal offentlige institutioner ikke indrettes efter sådanne normer. Danmark er et frit og tolerant samfund, og offentlige institutioner skal være steder, hvor borgere mødes som ligeværdige medlemmer af det samme fællesskab.

Forslagsstillerne finder det derfor problematisk, når kommunale faciliteter anvendes til aktiviteter, der bygger på religiøst begrundet kønsadskillelse. Når en offentlig svømmehal stilles til rådighed for aktiviteter, hvor mænd udelukkes

alene på grund af deres køn, er der ikke længere tale om neutral offentlig service. Der er tale om en aktiv tilpasning af offentlige institutioner til religiøse særkrav. Forslagsstillerne finder, at dette er i direkte modstrid med den danske tradition for ligestilling og lige adgang til offentlige tilbud.

Folketinget og regeringen har allerede forsøgt at begrænse praksissen gennem ændringer af reglerne om adgang til offentlige svømmehaller. Intentionen var klar: Offentlige svømmehaller skulle ikke kunne anvendes til aktiviteter, hvor mænd og kvinder behandles forskelligt.

Det må imidlertid konstateres, at flere kommuner har fundet et juridisk smuthul. I stedet for at afholde aktiviteterne i den almindelige åbningstid reserveres hele svømmehaller uden for normal åbningstid. Herefter hævdes det, at reglerne om lige adgang fortsat overholdes, fordi både mænd og kvinder formelt er udelukket fra adgang til anlægget bortset fra de særligt inviterede deltagere (»Trods nye regler fortsætter kønsopdelt svømning i københavnske svømmehaller: »Islamisk kontrol hører ingen steder hjemme««, berlingske.dk, den 14. maj 2026, »Socialdemokrat med heftig kritik af kønsopdelt svømning: »Kommunalt finansieret harampoliti««, berlingske.dk, den 28. maj 2026, og »Berlingske mener: Nu må vi få forbudt shariasvømning««, berlingske.dk, den 1. juni 2026).

Forslagsstillerne finder, at denne praksis udgør en bevidst omgåelse af lovgivningens intention, og resultatet er det samme som før regelændringen: En offentlig svømmehal anvendes til aktiviteter, hvor kønsadskillelse er selve formålet. Det afgørende bør ikke være, om arrangementet finder sted kl. 15 eller kl. 21. Det afgørende bør være, om offentlige institutioner anvendes til religiøst begrundet kønsadskillelse.

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag at lukke de eksisterende smuthuller i lovgivningen.

Det skal derfor fremgå klart af lovgivningen,

- at offentlige svømmehaller ikke må anvendes til aktiviteter, hvor kønsadskillelse er et adgangskriterium,
- at forbuddet gælder uanset tidspunktet for aktiviteten,
- at kommuner ikke kan stille offentlige svømmefaciliteter til rådighed for aktiviteter baseret på religiøst begrundet kønsadskillelse,
- at foreninger, som modtager offentlig støtte, ikke kan anvende støtten til aktiviteter, der bygger på kønsadskillelse i offentlige faciliteter,
- at kommunerne pålægges et aktivt tilsynsansvar, og
- at overtrædelse kan medføre bortfald af støtteordninger og forbud mod adgang til offentlige faciliteter.

Forslagsstillerne finder, at disse tiltag er nødvendige for at sikre, at Folketingets intention efterleves i praksis.

Skriftlig fremsættelse

Mikkel Bjørn (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbyde kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller.

(Beslutningsforslag nr. B 13)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.